

PAROOL

vandaag in PS
Je ongestoord
uitleven in de
hobbykamer

OPGERICHT IN HET OORLOGSJAAR 1940 - 73STE JAARGANG NR 20.954

a gaat bezuinigen

1 miljard euro ■ Minder geld naar landbouw, innovatie en ambtenaren

houden. Minister van Financiën Jeroen Dijsselbloem noemde berichten dat er slechts 650 miljoen euro van overblijft, vanmorgen 'een canard'. De oppositie in Den Haag had toen al fel gereageerd.

De Nederlandse korting bestaat uit een vast bedrag van 650 miljoen euro, dat blijft ongewijzigd. Daarnaast is er een korting op de afdracht van de

btw, maar het is onduidelijk wat daarmee gebeurt.

De uitkomst van de top is een compromis tussen landen die sterk wilden bezuinigen, zoals Nederland en Groot-Brittannië, en landen als Frankrijk, en Italië die daartegen waren. De Britten moeten genoeg nemen met minder bezuinigen dan ze wensten en de Fransen en Italianen moeten in-

leveren op hun landbouwsubsidies en economische steun. Er wordt flink bezuinigd op Europese netwerken voor transport, energie en communicatie, zaken waar Nederland juist wel in wil investeren. Op het ambtenarenapparaat in Brussel wordt één miljard euro bespaard.

■ Pagina 2: Hollandes mobiel stond uit

Kant-en-klare
starterswoning
in De Baarsjes

5

Een aanbouw
met een muisklik

7

1005

wonen

Niet storen: hobby

Vaak zijn het de kleinste kamers in huis; ruimtes waarin de hobbyist zich kan uitleven. Een plek met magische zendapparatuur, aquaria, kwasten en klei of een naaimachine.

tekst MARLOES DE MOOR
foto's DINGENA MOL

Helemaal van de wereld in

'Soms heb je verbinding met Hongarije of Rusland. Toch leuk'

Ook Markus van der Vlucht (50) heeft een stukje jeugd in stand weten te houden te midden van zijn drukke gezinsleven. In het rijtjeshuis dat hij deelt met zijn vrouw en vier zoons, kwam het kleinste kamertje voor hem beschikbaar. Van der Vlucht is al jaren radioamateur en secretaris van de afdeling Amstelveen van de Veron, de vereniging voor radioamateurs.

In 1980 deed hij examen, zodat hij een zendmachtiging kon aanvragen, want dat is wettelijk verplicht. "Ik was als jongen altijd aan het experimenteren met radio's, zendapparatuur en antennes. Mijn vader had een mast van tien meter hoog voor me in de tuin gezet. Maar ja, toen ik trouwde en kinderen kreeg, kon ik die natuurlijk niet meenemen."

Een tijdje stond zijn apparatuur in de slaapkamer, later kreeg hij zijn eigen hobbykamer. Die is inmiddels zo vol komen te staan dat hij over dozen moet stappen om er binnen te kunnen. De kamer biedt ook ruimte aan andere interesses: geschiedenis- en studieboeken, treintjes, oude apparatuur en ordners met archiefmateriaal. "Soms kom ik hier elk weekend, soms een hele maand niet. Het ligt eraan of ik tijd heb," vertelt Van der Vlucht.

Als zendamateur kun je via de korte golf in contact komen met mensen in

andere landen. Maar het animo daarvoor is door de komst van internet en mobiele telefoons sterk afgenomen. Toch blijft Van der Vlucht trouw aan zijn hobby. "Met een zendontvanger, een accu en een antenne kun je binnen een half uur verbinding hebben. Dat vind ik mooi. Bij calamiteiten kan het nog steeds van pas komen."

Van der Vlucht's roepnaam in de ether is PE1HOY, volgens het alfabet van zendamateurs uitgesproken als Hotel-Oscar-Yankee. Op de avonden dat hij tijd over heeft, verschanst hij zich met nostalgisch gemoed in het kamertje en draait aan de knoppen.

De kick zit in het verbinding maken met andere landen. "Soms heb je ineens contact met iemand uit Hongarije of Rusland. Toch leuk." Het zendapparaat produceert veel geruis en spookachtige fluittonen; in de verte mechanische Duitstalige klanken. Eén van zijn zoons staat verwachtingsvol toe te kijken in de deuropening: "Heb je al verbinding, pap?" Van der Vlucht roept de Duitse zendamateur op en maakt een praatje over de kwaliteit van de verbinding en de weersomstandigheden.

Later treft hij op een andere frequentie twee bekenden, met wie hij een joviaal gesprek voert: "Ben jij dat Mark? Ik zit hier met de pers." Van der Vlucht grinnikt: "Die woont gewoon bij mij om de hoek. Ook van de vereniging."

'De tijd bestaat niet in deze kamer, ik kan uren naar mijn vissen kijken'

Fred Haaijen (55) had zijn aquaria aanvankelijk in de slaapkamer van zijn flat in Amsterdam-Noord staan.

"Ik hoor het bubbelen," klaagde zijn vrouw meerdere malen, waarop hij dan antwoordde dat het wel meeviel. "Maar oké, het was toch wel een apart geluid waarover je verschillend kon denken," geeft Haaijen toe.

Toen zijn dochter het huis uit ging en er een kamertje overbleef, was dan ook meteen duidelijk wat daarmee ging gebeuren. "Een eigen aquariumkamer was altijd al een jongensdroom van me."

Haaijen is hobbykweker van vissen, waaronder cichliden uit het Malawi-meer, het Tangajikameer en het Victoriameer in Afrika. "Veel vissen verkoop ik via Marktplaats. Met het geld dat ik daarmee verdien, kan ik mijn hobby betalen," vertelt Haaijen.

In de vroegere kamer van zijn dochter bouwde hij stevige stellingen, waarop hij zijn zestien aquaria kwijt kan. Ze beslaan inmiddels de hele muur. Na een drukke dag zit Haaijen, die werkt als stadsecoloog, graag in zijn aquariumkamer. "De tijd bestaat hier niet. Ik kan uren kijken naar mijn vissen."

Zijn ogen dwalen af naar een aquarium: "Kijk, die is aan het afzetten. Als een vrouwtje paringsbereid is, gaat ze eitjes afzetten." Om haar heen zwemt een grote vis met een heerszuchtige kop. Hij jaagt andere belangstellenden weg. Verderop ziet

Haaijen een 'aandachtsvis': "Die eet niet echt mee, dus die hou ik in de gaten."

Haaijen geeft de vissen twee keer per dag voer en ververs elke week de bakken, die van de babyvisjes zelfs elke dag. Een klus waar hij gemiddeld zo'n drie uur mee bezig is.

"Ik heb hier ook een tv'tje staan om naar Ajax te kunnen kijken. Op een avond was de wedstrijd zo spannend dat de bak overliep terwijl ik aan het verversen was."

Om rampen te voorkomen, heeft Haaijen de betonranden van de kamer gevoegd met siliconenkit. "Als er iets gebeurt, stroomt het water rechtstreeks naar het balkon."

De verwarming staat op 24 graden en een speciaal apparaat houdt de luchtvochtigheid op peil. Zo heeft hij de ideale omstandigheden voor de vissen gecreëerd.

Veel energie kost zijn hobby wel. Hij wil dan ook overgaan op led-verlichting, hoewel dat niet in al zijn aquaria mogelijk is. Eén keer viel de stroom uit, waardoor een hele bak vissen overleed. "Met pijn in mijn hart moest ik die in een vuilniszak doen." Sindsdien heeft Haaijen een aggregaat gekocht om de vissen bij stroomuitval in leven te houden.

Vakantie is er al een tijd niet van gekomen. "Maar misschien dit jaar. Intussen weet mijn zoon ook hoe het werkt en ik heb een hulplijntje naar de aquariumvereniging. Zo zou het moeten lukken."

